

दीनां दीर्घोऽभ्यासस्येति [पा० ६.१.७.] अभ्यासदीर्घः ॥ अश्विनेत्यादि पूर्ववत् ॥२॥

a. स्वैर्दक्षैर्दक्षपितेः सीद देवानां सुमे बृहते रणाय ।

पितेवैधि सूनवः आ सुशेवा स्वाविशा तन्वा संविशस्व ॥

b. अश्विनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा ॥३॥

हे इष्टके त्वमिह द्वितीयायां चितौ सीद तिष्ठ स्वैर्दक्षैः वीर्यैः सामर्थ्यैः सह दक्षशब्दोऽत्र वीर्यार्थः स्वेन वीर्येणेह सीदेति [ट. २. १. ६. (३.)] श्रुतेः । कीदृशी दक्षपिता दक्षं वीर्यं पातीति वीर्यस्य पालयित्री । किमर्थं स्यात्तव्यं तत्राह रणाय रमणीयाय बृहते महते सुमे सुम्नाय सुखाय सप्तमी चतुर्थ्यर्थे देवानां सुम्नाय महते रणायेति [ट. २. १. ६.] श्रुतेः देवाः सुखिनो भवत्विति तिष्ठेत्यर्थः । किं च आ समन्ताद्वावेन सुशेवा शोभनं शेवं सुखं यस्यास्तादृशी सर्वदा सुखयित्री एधि भव धूसोरेद्वाविति [पा० ६.४.१११.] एकारः । तत्र दृष्टान्तः पिता सूनवः इव यथा पिता जनकः सूनवे पुत्राय सुशेवः सुखयिता भवति तद्वत् । किं च स्वाविशा सुखिनाविशति स्वाविशा प्रथमा तृतीयार्थे स्वावेशया सुखप्रवेशवत्या तन्वा शरीरेण संविशस्व अवस्थानं कुरु स्वावेशेनात्मना संविशश्चेति [ट. २. १. ६.] श्रुतेः ॥ अश्विनेत्युक्तम् ॥३॥

a. पृथिव्याः पुरीषमस्यप्सो नाम तां त्वा विश्वेऽभिगृणन्तु देवाः ।

स्तोमपृष्ठा धृतवतीः सीद प्रजावदस्मे द्रविणायज्ञस्व ॥

b. अश्विनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा ॥४॥

हे इष्टके त्वं पृथिव्याः प्रथमचितेः पुरीषं पूरकं वस्त्वसि पृथिवी वै प्रथमा चितिस्तस्या एतत्पुरीषमिव यद्वितीयेति [ट. २. १. ७.] श्रुतेः पृणाति पूरयति पुरीषम् श्रृपृभ्यां किदिति [उष्मा० ४.२७.] पृणातिरीषन्प्रत्ययः किञ्च किच्चाडुदोध्यपूर्वस्येति [पा० ७.१.१०२.] उददिशो रपरत्वं च निच्चादाद्युदात्तः । अपः सनोति ददातीत्यप्सो नामायां कारणीभूतो रसश्च त्वमसि । तां तादृशीं प्रथमचितिपूरिकां जलदरसभूतां त्वा त्वां विश्वे सर्वे देवा अभिगृणन्तु सर्वतः स्तुवन्तु । किं च स्तो-